

Teológiai tanévzáró Szalárdon

Több minden tetszik nekem a teológián – mondotta bizonyágtételében Petyár Lóránd elsőéves hallgató (látogatás nélküli tagozat) a szalárdi tanévzáró istentisztelet első részében, amikor a teológusok és a helybeli gyülekezet énekkara is szolgált. – Elsősorban tanáraink példamutató élete, ez fogott meg engem, és a tudásuk, amely tükröződik a tanításaikból. Nagyon meglepődtem azon a természetességen, ahogy megosztják velünk a tapasztalatukat és gondoskodnak rólunk.

Néha megfogalmazódnak bennem ilyen titkos vágyak: jó lenne annyit tudni, mint egy-egy tanárom, vagy jó lenne, ha olyan tulajdonságokkal rendelkeznék, mint egy-egy tanárom. Miközben ezen gondolkozom arra jöttem rá: ha át akarok formálódni, ha többet akarok tudni, ha bizonyos jellemvonásokat fel akarok venni, akkor elsősorban az Istennel való kapcsolatomat kell elmélyítenem, még szorosabbá tennem, hogy a vele való kapcsolat formáljon engem. *(Tudósítás a 6. oldalon)*

A BÁNYAIK MEGELŐZTÉK A VAKÁCIÓT!

Vagyis, már június 6-ra programot szerveztek a saját és két szomszéd körzet gyerekei számára. Együttlétük utolsó felében kimentek a városligetbe, ahol különböző játékokban vettek részt. Ott készült az alábbi fotó is. *(Tudósítás a záróoldalon)*

Az ifjú Kálvin imádsága

Úristen, úgy megdöbbsz nagyságod,
Hogy Igéd foglya már minden gondolat.
Engedted hinnem, s meglátnom: Tenmagad
Tartod fenn egész teremtet világod.

És most hívsz engem, mert úgy tetszett Neked,
Hogy kincsed rejtse e cserépedénybe.
Mikor azt hittem, nyugtom lesz végre,
Lelked szól: ülnöm, s hallgatnom nem lehet.

Ó, ha mernék, sírnék, vonakodnék,
S kiáltanám: Hagyj tanulnom, hagyj még
Kicsit azt tenni, mi tetszenék nekem!

Ó, de – Úristen – úgy megdöbbsz nagyságod,
Csak tördelni tudom e mondatszilánkot:
Miként eltervezted, minden úgy legyen!

Kiss Lehel

* 500 éve született Kálvin János –
az évfordulóra emlékező írás a 8-9. oldalon.

BVSZ-válasz muzulmán javaslatra

Egy közös világ címmel muzulmán vallási vezetők nyílt levelet küldtek

2007. őszén a Baptista Világszövetséghez (BVSZ).

A levél kapcsán a BVSZ és tagszövetségeinek képviselői között hónapokon át zajlottak beszélgetések és tanácskozások. A BVSZ vezetői figyelmesen meghallgatták a kiterjedt baptista család válaszát. Figyelembe vették a más keresztyén hagyományokat követő barátok álláspontját is. Mindezek fő áramlatát tükrözi az „*Egy közös világ*”-ra adott hivatalos válasz. „Keresztyének és muzulmánok között szükséges a kölcsönös jobb megismerés” – baptistákként ennek tudatában vannak, és a válaszuk kifejezi elkötelezettségüket e mellett.

Azonkívül, hogy kívánják előmozdítani helyileg a jobb kapcsolatokat keresztyének és muzulmánok között, válaszukat igyekeznek velünk is megismertetni. Ezzel kapcsolatban kezdeményezhetünk megbeszéléseket a mi szintünkön.

A muzulmán levél

A fent nevezett muzulmán levél hosszan tárgyalja muzulmánoknak és keresztyéneknek az Isten és a szomszédság iránti szeretetre való felhívásait – a Koránból és a Bibliából. Elismerve a felfogás- és gyakorlatbeli különbségeket, igyekeznek meggyőzni bennünket a közös vonásokról és érdekekről. Bizonygatják, ha nem bántjuk őket vallási alapon, nincsenek ellenünk. Felszólítanak bennünket, hogy társuljunk velük a közös lényeg köré. E két nagy világvallás a föld lakosainak több mint 55%-át foglalja magában. A köztük levő kapcsolat a legfontosabb tényező az értelmes világbeke kialakításában. Hadd tiszteljük egymást kölcsönösen, legyünk igazságosak, kedvesek egymáshoz, éljünk őszinte békében, összhangban és jóakarattal – javasolják.

Aláírta: 138 vezető személyiség.

A baptisták válasza

A BVSZ hivatalos válasza az előbbi levélre értékeli a gesztusukat, ami a mélyebb barátság érdekében megnyitja a párbeszéd lehetőségét. Levelüket időszerűnek találták. Az első rövid választ David Coffey elnök adta meg. A részletes választ utóbb küldték el, amit az elmúlt év nyarán Prágában 66 tagszövetség képviselőivel egyeztettek. Az ott jelen levők közül többen is olyan területről jöttek, ahol aggasztó vallásos összetűzések történnek, mégis mindannyian pozitívan reagáltak a levélre, amelyet csak az ő álláspontjuk és gyakorlati megtapasztalásuk figyelmes elemzése után állítottak össze. Hasonlóképpen figyelembe vették a világ baptista vezetői által küldött írásos megjegyzéseket.

A levél hangsúlyozza, hogy nem teljesen azonos a felfogásunk a két nagy parancsolat értelmezése és gyakorlása

terén. Ugyanakkor a hitéletünk többről szól, mint e két parancsolat. A judaizmus, a keresztyénség és az iszlám Ábrahám hitében gyökerezik. Bátorítást is megfogalmaz, olvassuk egymás szent iratait: a zsidó Ószövetséget, a keresztyén Újszövetséget és a muzulmán Koránt – egymás és hitfelfogásaink jobb megértése végett.

Isten és a felebarát szeretete

A baptista keresztyének kezdettől fogva szenvedélyesen védelmezik minden nép vallásszabadságát, ami valóban hozzátartozik a szomszédok szeretetéhez. Testvéreink szépen felvázolták, hogy Isten szeretett először minket, és mi csak ezért vagyunk képesek őt viszont szeretni. Aztán határozottan kitértek a Szentháromság tanára is. Ez magában foglalja Jézus istenségét is. Beismerték, hogy a történelem során a keresztyének felebarátaikkal nem mindig viselkedtek irgalmas samaritánusokként. Isten és a felebarát szeretete magában foglalja a teremtett világ védelmét is. Ez a szeretet lemondás-sal is jár, olyasmikről amiket szeretünk.

A BVSZ ajánlja

A vallásszabadság lehetővé teszi, hogy bárki áttérhessen egyik hitfelfogásból a másikba. Természetesen anélkül, hogy erőltetnék, megfélemlítsék vagy kényszerítsék rá.

Kijelentették, hogy van a missziózásnak jogos módszere, ami által az emberek megfelelő képen megoszthatják hitfelfogásukat. Mindannyiunknak szükségünk van a misszióknak etikájának kidolgozására és betartására. Jónak látják, hogy a helyi szövetségek folytassák a megkezdett párbeszédet, amire a BVSZ továbbra is odafigyel.

Továbbá ajánlja a vezetők és a gyülekezeti tagok *(a muzulmán országokban működő baptista szövetségekre értendő – szerk. megj.)* teológiai oktatásának támogatását, megnyitva egymás előtt az ilyen jellegű intézményeket.

Mindkét világvallás híveit kölcsönös tiszteletre kell nevelnünk. A vallás oktatói *(muzulmánok – szerk. megj.)* legyenek figyelmesek beszédükre, és ne bátorítsák, ne szítsák az erőszakot. A világszövetség vezetői remélik, hogy a muzulmánok azonosítják majd ezeket a szónokaikat. Ilyen és sok más ehhez hasonló formában kívánnak engedelmeskedni a két nagy parancsolatnak.

Az „*Egy közös világ*” című levélre adott hivatalos válaszukat a BVSZ négy illetékes vezetője írta alá.

Fordította és szerkesztette: Vass Gergely

A szeretet olyan gyümölcs, amely minden évszakban egyformán érik és érlelhető.

Ez a gyümölcs mindenkinek érik, bármiféle megkülönböztetés nélkül.

A szeretet rendszeres meditáció, intenzív belső élet, valamint kellő alázat és áldozatvállalás útján mindenki számára elérhető, megvalósítható. *Teréz Anya*

Szabadság! – Szabadság?

„Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és tudomány teszi szabaddá és gazdaggá;
az Úr félelme lesz a kincse” (Ézs 33,6).

Stabil piacgazdaság, versenyképesség, csökkenő munkanélküliség, emelkedő életszínvonal – lassan egy letűnt kor fogalmai lesznek. A ma emberét és társadalmát inkább a bizonytalanság, eladósodás, depressziós hangulat, tanácstalanság és félelem jellemzi. Félelem a jövőtől, a „Vajon hogy éljük túl ezt a helyzetet?” nyomasztó kérdése.

A világválság ráébreszti az emberiséget, hogy a „Pénz-Titanic” léket kapott. Túl nagy bizalmat fektettünk belé azt gondolva, hogy egy szebb és boldogabb jövő felé visz. Ez az eszmény kezd szertefoszlni. A „kormányosok” megpróbálják uralni a kialakult pánikhelyzetet, miközben ők is a menekülésen gondolkodnak. A „luxushajó” kínálta szabadság és élettér egyre inkább beszűkül, mert elfogyott a pénz. Az is el lett költve előre, ami valójában még meg sem volt. Ami még szomorúbb, hogy több lett elköltve, mint amennyit egyáltalán meg lehetett keresni.

A pénz önmagában semleges, de amikor párosul a megromlott emberi szív kapzsiságával és felelőtlenségével, akkor pusztító, démoni erővé válik. Ilyenkor az ember a „mindent ide nekem, de azonnal” elv szerint kezd élni és teljesen félreteszi, azt a bibliai alapelvet, amelyet az 1Kor 10,23-24-ben találunk: „Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít. Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét.”

Ki kell mondanunk, hogy a világválság igazolja Jézus tanítását, miszerint „*ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is*” (Mt 6,21).

Az ember élete már teljesen egy lett a kincsszel, ami után állandóan sóvárog. Nagyon könnyű megszeretni a pénzt és a pénz által kínálta jólétet – a „szabadságot”. A test kényeztetésének nagyszerű eszköze az ember lelkét a biztos

pusztulásba taszíthatja. Rövid távon örömet, boldogságot, szabadságot és hatalmat biztosít, hosszú távon viszont elpusztít. Márpedig az ember örökkévalóságra teremtett. Pál apostol arra intette fiatal szolgatársát Timóteust, hogy óvakodjon a pénz csábításától, mert „*Akik meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik. Mert minden rosznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.*” (1Tim 6,9-10).

Ady Endre egy közismert versében az embernek a „Nagyúrral” vagyis a pénzzel folytatott küzdelmét írja le. Ez a mai korra mintha még inkább érvényes lenne:

Megöl a disznófejű Nagyúr,
Éreztem, megöl, ha hagyom.

Vigyorgott rám és ült meredten:
Az aranyon ült, az aranyon,
Éreztem, megöl, ha hagyom.

.....
Már ránk szakadt a bús, vak este.
Én nyöszörögtem. A habok
Az üzenetet egyre hozták:
Várunk. Van-e már aranyod?
Zúgtak a habok, a habok.

És összecsaptunk. Rengett a part,
Husába vájtam kezemet,
Téptem, cibáltam. Mindhiába.
Aranya csörgött. Nevetett.
Nem mehetek, nem mehetek.

Ezer este mult ezer estre,
A vérem hull, hull, egyre hull,
Messziről hívnak, szölongatnak
És mi csak csatázunk vadul:
Én s a disznófejű Nagyúr.
(Ady Endre: *Harc a Nagyúrral*)

Hány ember, család és közösség vesztette el életét a Nagyúrral folytatott küzdelemben? Rengetegen, miközben vágyakoztak az igazi szabadság után,

fejüket észrevétlenül a pénz szolgátságának igájába hajtották! Vannak, akik kezdik érteni már, hogy mi történik körülöttük, de sajnos vannak akik még erőteljesen kapaszkodnak az anyagiakba és attól várják a megoldást.

A pénzválság legerőteljesebben a társadalom alsó rétegeit érinti. Ezen a nyáron már sokan kénytelenek lemondani a nyaralásról, mert nincs rá pénz. A munkaadók kényszerszabadságra küldik a munkásokat. Ha valaki mégis elmegy nyaralni, talán a „felejtjük bánatunk” módjára teszi.

Aki a Nagyhajó felső luxustermeiben utazik, még az idén is élvezheti a pénz kínálta lehetőségeket, szabadságot, hiszen még azért vannak tartalékok és „semmi pánik”. Viszon tudni kell, hogy egy napon őket is eléri az pusztító áradat és menekülni kell.

A jó hír az, hogy Isten szerette ezt a világot (Jn 3,16), és az ő Fiát, Jézus Krisztust küldte, aki képes úgy szegényeket, mint gazdagokat megmenteni. Ő a menekülés bárkája, akit nem a saját érdeke, hanem az önzetlen szeretet vezérelt. A „Titanic” süllyedésre van ítélve, de át lehet szállni időben Jézus bárkájába. A világ fejlődésével, a Nagyúrral ő már megvívta a harcot és győzött. Jézus, mint szabadító nyújtja mentő karját azok felé, akik a múlandó dolgokba kapaszkodnak.

Ha a kedves olvasó úgy érzi, hogy belefáradt az életbe és már nem bírja tovább, kérem, fogadja el a Szabadító ajánlatát.

Higgyen Istennek, aki ígéretét ma is beváltja: „*Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és tudomány teszi szabaddá és gazdaggá; az Úr félelme lesz a kincse*” (Ézs 33,6).

Kis Ottó lp., Négyfalu

„Szelídség: mindenkinek jól áll”

Szelídség: mindenkinek jól áll – ez volt a főtémája az idei csendesnapoknak május 22-24. között. A hargitai keresztyén táborban 18. alkalommal tartottunk ilyen jellegű összejövetelt. E mostanira 45 gyülekezetből több mint 230-an jöttek el – még a határokon túlról is.

Hagyományosan zászlófelvonással kezdtünk, Bányai Emma vezetésével. Vacsora után a kápolnában Mike Adina köszöntötte a résztvevőket, játékos ismerkedés következett és az első előadás. Kui Enikő hangsúlyozta: társadalmunkban a szelídség nem trendi téma (az aktuális divatnak nem megfelelő – szerk. megj.), az erőszakosság annál inkább. Ez ellen tennünk kell. A szelídség élteti a testet, ezért hagynunk kell, hogy Isten megszelídítsen. Szív kérdése a szelídség (Mt 11:29). A körülöttünk dúló háborgást csak szelíd lelkülettel lehet leküzdeni. Ha valaki szelíd, annak a cselekedetén is ez meg látszik.

A meleg pénteki nap után szombaton esős, hűvös reggelre ébredtünk. Ennek ellenére az erdőben csiripeltek a madarak, és jó volt érezni az eső illatát – már ez hálára indította a szívünket. A reggeli áhítaton először Hőgye Katalin buzdított imára az aradi 1. sz. gyülekezetből. A Kol 3:12-13 alapján kiemelte, hogy töltekezzünk fel szelídséggel, alázattal, türelemmel. Péter Gyöngyi Lónáról a Gal 5:22 igeverssel bátorított bennünket, hogy a hívőnek meg kell teremnie a lélek gyümölcsét.

Az áhítat után Bálint Ibolya a nőszövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket, és Yona Pussey testvérnőt Angliá-

ból (Wels), aki a nőszövetség meghívására érkezett a férjével együtt. Yona testvérnő korábban az európai nőszövetség elnöke volt. Előadásában, a Kol 3:12 alapján, a szelídség egyik jellemzőjéről beszélt, a kedvességről, amelynek a héber megfelelője a *hessed*. Ennek a jelentése: *hogyan viseltetik Isten irántunk, és szerető jóság*. Ez a szerető jóság Isten tulajdonsága. Mivel Isten képére teremtettünk (1Móz 1:27), ezért életünkben bemutatathatjuk ezt a kedvességet (ezt a *hessed*-et), mert isteni természet van bennünk. Ezért nekünk hívőknek arra kell törekednünk, hogy hasonlítsunk Istenre. A mindenség Ura, a teremtő, szeret minket, szerető jóságát ránk helyezte, és mindezt mások felé kell fordítanunk. Ha nem magunkra gondolunk, hanem Istenre és másokra, akkor áldás lesz az életünk.

A szünet után Budai Evódia előadása következett *A szelídség minden nőnek jól áll, a konfliktusokban is* címmel. A nőnek ékessége a Biblia szerint a szelídség. Szelídek lenni minden körülmények között nagy áldás. A konfliktus önmagában nem probléma, de a megoldása a döntő. Egy szelíd ember tud uralkodni a konfliktusban támadt negatív érzelmeken is. Elsődleges oka a konfliktusnak a bűn. A konfliktus okai lehetnek: *időnyomás, félreértés, szimpátia hiány, túlterheltség, eltérő érdekek, pénzhiány, hozzá nem értés, harag*, stb. A konfliktusban kimutathatjuk a szelídséget, ha őszinték vagyunk, ha szembenézünk a konfliktus okával, ha tudunk bocsánatot kérni és megbocsátani, ha nem önmagunkra nézünk, ha vigyázunk a szavainkra, indulatainkra és feltétel nélkül szeretünk. Legyünk a konfliktus megoldásában eszközök.

Délután csoportbeszélgetésre és kreatív tevékenységre is sor került.

Szombat este a baptista misszió 400 éves évfordulója alkalmából történelmi beszámolót hallgattunk meg Borzási Gyula tv. előadásában. Ezt követte Borzási Márta és Veres Annuska testvérnők bizonyoságtétele. *A szelídség: megelégedni azzal a helyzettel amiben vagyunk*. Minél többet nézünk Istenre annál inkább hasonlítunk rá.

Vasárnap zenés áhítattal kezdtük a reggelt Mike József és Adina vezetésével. A Lk 11:1-13 alapján Borzási Dávid buzdított imára. Az imádság lényege, hogy Istenre vagyok utalva, tőle függök, és ő adja meg nekünk azt, amire szükségünk van.

Az áhítat után David Pussey testvér beszélt *A női szelídség férfi szemmel* című témáról. „A Kol 3:12-ben a szelídség görög megfelelője a *prehotesz*” – mondta: „amelynek a jelentése: *azok, akik el vannak szánva, hogy engedelmeskednek az Úrnak*. Isten irányítja az életüket, ilyen nő volt Eszter, Ruth. Isten szerinti látásra van szükségünk, nőknek és férfiaknak, így válunk *prehotesz*-ekké.” Testvérünk előadását követte az istentisztelet, Tóts János lp. testvér a Jak 1:17-22 alapján hirdette az igét. A szelídségnek van egy kezdete, melyet Isten belénk oltott igéje a megtérés által nyújt. Alárendeljük-e magunkat, hogy tanítson az ige?

A vasárnapi alkalomra eljöttek a szomszédos gyülekezetekből is.

Az áldásos, örömteli együttlét, és a finom vasárnapi ebéd után új elhatározásokkal indultunk haza, hogy a tanultakat családjunkban és gyülekezetünkben a gyakorlatban is megtegyük.

Papp Erzsébet, Berettyószéplak

Roma imaház épül Érselinden

Mi a titka annak, ha egy imaház-építés gyorsan és áldott megtapasztalások közepette halad?

Az érseléndi roma gyülekezet részére épülő imaház munkálatait tekintve így lehetne összefoglalni: az egység a titka Isten áldásai kiadásának.

Az előzmények

Isten indított szolgálattevőket, akiken keresztül eljutott az evangélium a Selénden élő roma emberekhez is. A munka sokszor embert próbáló, és sok nehézségen át vitt előre, de nem maradt el Isten áldása. A Keresztyén Cigány-misszió Alapítvány látva, hogy vannak megtérők és Isten ígéje után vágyakozó érdeklődők, vásárolt házat a gyülekezet részére. Gál Győző és Gergely István lelkipásztorok szolgálata nyomán egyre többen döntöttek Jézus Krisztus mellett. A régi imaház kezdett kicsinek bizonyulni és az állapota sem jelentett hosszú távra megoldást. Felmerült a kérdés, hogyan tovább. Az Úr Eric Barrett testvérüket használta fel abban, hogy az építőanyagokra – angliai támogatókat megnyerve – összegyűjtsék a pénzt. A KCA vállalta az építkezés vezetését, a szakemberek fizetését és az építkezéssel járó kiadások fedezését, valamint önkéntesek felkutatását.

Az építés

Április utolsó napjaiban fogtunk az építkezéshez. Célkitűzésünk az volt, hogy a szeptember végi átadásig minden elkészüljön. Az élő hit, az anyagi áldozatra kész testvérek (angliai testvéreink, valamint Kőszegi Dániel és Zsóka

testvérnő), valamint a szakemberek és az őket irányító vezetők példás egysége nyomán június 4-én már a cserép is a helyére került.

Építő Követek

Az odaszánás nagyszerű példáját élhetjük át abban is, hogy az Építő Követek misszió hat áldozatkész tagja Békési Endre békési gyülekezeti előljáró testvér vezetésével június 2-4. között elkészítette a tetőszerkezetet és a cserepezést. Testvéreink Magyarország több gyülekezetéből érkeztek, és mind a fizikai munkában, mind a lelki szolgálatban is példát mutattak. A több mint tíz órás napi munka után még a körtvélyesi roma gyülekezetben is szolgáltak: Dan János, a bodrogi gyülekezet presbitere hirdette az ígét, a csoport tagjai énekkel és biznyságtételekkel szolgáltak.

Nagy öröm volt látni azt is, hogy a helyi roma gyülekezet tagjai is odaszántan végezték a munkát Ilyés Csaba munkavezető testvérrel és Bödő Zoltán lelkipásztorral együtt. Csodálatos, ahogyan Isten összehangolja az építkezést.

A múlt napokban a település polgármestere is meglátogatott bennünket, és arról a megtapasztalásáról beszélt, hogy milyen nagy áldást jelent a közösségben a megtért romák életváltozása. Nagy öröm számunkra, hogy Gergely István testvér nemcsak a szervezés területén, hanem a személyes jelenlétével is bátorította az építkező gyülekezetet.

Imádságaikban hordozzanak

Mindemellet a lelki munka is folyamatosan megy, hiszen Gál Győző lelkipásztor odaszántan helyt áll a szolgálatokban.

Talán kevés lenne a hely ahhoz, hogy mindazokról szóljak, akik szívvel-lélekkel részt vettek az építkezésben, de hadd említsem meg, hogy a kőművesmunkákat Horváth József testvérék végzik a szaniszlói roma gyülekezetből. Nagy könnyebbséget jelent az, hogy Bödő Jolán és Ilyés Lídia finom ételekkel táplálja a munkálkodó testvéreket. Hittel nézünk előre és reménységünk, tarthatunk szeptemberben megnyitóünnepélyt. Kérjük a kedves testvéreket, imádságaikban hordozzanak bennünket.

Alapítványi Hírnök

Építő Követek, Gergely István és Bödő Zoltán lelkipásztorok, középen a helyi polgármester.

Szövetségi események Zilahon

Ismét a zilahi Missziós-házban találkoztunk, hogy előbb elnökségi, majd tanácsulésen vegyünk részt június 9-én.

Az első felvonáshoz Gergely István elnök testvér a 2Krón 14,11-et olvasta. Imádkozásunk után áttekintettük nemzetközi kapcsolataink egy részét, pénzügyek kerültek terítékre, és a soron levő eseményekkel kapcsolatosan több döntést is hoztunk.

A második felvonás elején Dr. Kovács József, főtítkár testvér a Lk 11, 9-13-on elmélkedett. Az újabb imádkozás után rátértünk a kolozsvári teológiai beruházás tervére. Két külföldi szakemberrel beszélgettünk – Sam Thompson ír és John Wilson skót üzletemberek – a legelőnyösebb változat megtalálása érdekében. Elképzelésüket magas színvonalú reklámfüzet által is ismertették. Jóváhagytuk az őszi összlelkipásztori találkozó megtartását a Félix fürdőn, bár idáig a vártnál kevesebben jelentkeztek. Kitértünk a 400 éves baptista múltunkkal foglalkozó legközelebbi rendezvényekre. Az időnk többi részét pedig a készülő belső szabályzatunk átvizsgálására és javítására fordítottuk. Akkor este és másnap reggel teológiai hallgatóink vizsgáztatására is sor került.

Június 10-én ugyancsak Zilahon, de ez alkalommal az imaháznál rendkívüli lelkipásztori értekezletet tartottunk. A résztvevők száma 45 körül ingadozott. Imára János Csaba és Kiss Zoltán lp. testvér buzdított. Az előbbi a Zsolt 126-ból, az utóbbi pedig az 1Kor 3, 16-17 illetve 6, 19-20-at olvasta. Elnök testvérünk köszöntője után átadta Vékás Zoltán lp. testvér üdvözlését és köszönetét is az értük mondott imákért.

A résztvevő pásztorok egy csoportja

Meghívta a jelenlevőket is az őszi összlelkipásztori találkozóra. Kovács Gyula gazdasági alelnök tv. ismertette a lelkipásztoraink új nyugdíjazási lehetőségeit és azok nevét, akik már most vagy hamarosan igénybe is vehetik. Aztán elkezdődött egy „maratoni” tárgyalás a készülő belső szabályzatunkról. Sok észrevétel és javaslat hangzott el. Természetesen mindeniket nem lehetett elfogadni. Az értekezlet vége közelebb vitt minket az Úrhoz és egymáshoz. Abban is megegyeztünk, hogy ősszel folytatjuk a félbemaradt munkát, majd pedig egy újat kezdünk el a kegyességi gyakorlatainkról.

Szövetségünk továbbra is készségesen és nagy örömmel veszi át a szalárdi Filadelfia-Noom öregotthon megvásárlását támogató adományokat.

Olyan kedvesek és szolgálatkészek voltak a zilahi testvérek, hogy máskor is szívesen térünk vissza hozzájuk. – V. G.

JÚNIUS 21: TEOLÓGIAI TANÉVZÁRÓ SZALÁRDON

Felkészíteni a felkészítőket

Tóth Róbert (balról), Szabó Szilárd, Giorgiov Adrián, Bálint Pál, Borzási Pál, Deák Zsolt és Tencuț Zoltán, (hátral) Petyár Lóránd és Dóczi Tibor.

A Szeretet lapból már ismerik a testvérek a teológusokat. A tanévzáró jó alkalom arra, hogy a gyülekezet személyesen találkozzék a lelkipásztori hivatásra készülőkkel, mondotta Bálint Pál kolozsvári lelkipásztor, a szövetség oktatási alelnöke.

A szalárdi szép-új imaház vasárnap délután teljesen megtelt. Dr. Giorgiov Adrián dékán a teológia működéséről adott számot. Fő célkitűzésük felkészíteni azokat, akik majd szintén azon fáradoznak, hogy felkészítsék „a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére” (Ef 4:11-12 –

a teológia mottója). Az ígét Borzási Pál lelkipásztor, a teológia egyik tanára hirdette (2Móz 3:7-4:17). „Kiváltság, hogy Isten elhív embereket a szolgálatra és mi taníthatjuk őket” – mondotta bevezetésképpen. Mózes kérdései, kifogásai és Isten válasza történetének elemzését azzal zárta: „Testvérek, imádkozzatok a teológusokért, az Úr leendő szolgálóiért! És a lelkipásztorokért, érettünk! Mi nem szüntünk meg tanítványnak lenni amikor tanítókká váltunk,

nem, mi még mindig tanulunk.” A Teológia 11 diákja közül a négy harmadéves és a két elsőéves volt jelen. Énekekkel szolgáltak, Tóth Róbert és Petyár Lóránd lelkes biznyságtétellel. Az ünnepélyes befejezést követő héten minden hallgató számára még néhány vizsganap következik.

Aktívan részt vett az istentiszteleten Nagy István helybeli lelkipásztor is, hogy balesetéből ennyire felgyógyult, szintén örömet jelentett a tanévzáró résztvevőinek. – Sz. L.

A Szeretet által is szorosabbra fűzzük a kapcsolatot

A békési Mabavisz-tanácskozás és missziós konferencia után május 14-28. között erdélyi látogatást tett **Kulcsár Sándor** a New York-i magyar baptista gyülekezet lelkipásztora és az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke

– **A legfontosabb élményeit, ha megosztaná velünk Kulcsár testvér:**

– **KULCSÁR SÁNDOR** (fotónkon):

Kellemes együttlétünk volt a Magyar Baptista Világszövetség vezetőivel. Sajnáljuk, hogy a tanácskozásra kevés idő jutott, de a lényeges kérdéseket így is megbeszéltük. Említeném az összmagyar pástorkonferenciát, amit New York, illetve Amerika kezdeményezésére ez év őszére terveztünk be.

A missziói konferencián sok információt hallottunk a magyarországi kérdésekről: gyülekezetekről, lelkiállapotról. Fontosnak, épületesnek láttam a konferenciát.

Aztán átjöttünk Gergely István testvérrel Erdélybe. Kíváncsi voltam már találkozni a testvérekkel, gyülekezetekkel. Az utam Mihályfalvára vezetett, majd vasárnap délelőtt Szatmárra, onnan Nagybányára, aztán vissza ide Nagyváradra, innen pedig Perecsenbe, és Kolozsvárra. Mindenütt kellemes együttlétünk volt. Némely gyülekezettel, mint a kolozsvári, sok éve nem találkoztunk. Jó volt a munkatársakkal megosztani a gondokat, az örömeiket. Látom, nagy változások mentek végbe az utóbbi évek folyamán – gyülekezeti és szövetségi szinten is.

Másrészt meg vannak ilyen kérdések, mint a munkatársak megbetegedése. Sikertől meglátogatnom Vékás testvért, a Jóisten tudja, hogy még találkozunk-e, akár itt, vagy másfele. Bálint Pál testvér is műtéten ment át, jó volt vele is találkoznom.

Aztán a régi testvérekkel, akikkel ezekben a gyülekezetekben együtt dolgoztunk, mint Nagybánya, Kolozsvár, vagy az itteniek. Kellemes, jó élményekkel megyek el, és nyilván azzal a szent fogadalommal, hogy imádkozunk egymásért. Még hadd említsem meg, hogy a három volt évfolyamtárs ma egy hete (az interjú május 27-én készült – *rip. megj.*) egy jó fél napot együtt töltött: Bodor Sándor és Veres Tódor testvérral megosztottuk a gon-

dokat, a nyugdíjkor és az utód kérdését. Jövőre, ha a Jóisten akaratával meg-egyezik, a szemináriumi évek emlékére újból találkozunk: '65-ben végeztünk, 2010-ben ez 45 esztendő fog jelenteni. Összefoglalva: jó lelki élményekkel gazdagodva térek haza.

– **Mi újság New Yorkban?**

– A New York-i gyülekezet jelenleg 64 tagot számlál, ebben nincsenek benne azok, akik néha-néha jönnek, akik különben elég sokan vannak New Yorkban. A múlt esztendőben volt egy szép bemerítésünk, öten kívülvalók voltak, és egy fiatal, aki baptista családból származik. A múlt esztendőben 11 taggal szaporodtunk, három házasságkötés is volt, Erdélyből kaptak fiaink feleséget, köztük az én kisebbik fiam is. A Jóisten kegyelméből munkálkodunk, fűvőszene-
karunk van, alkalmazunk zenevezető testvért, Báka József szilágyperecseni fiatalember személyében, aki nagyon szépen munkálkodik.

Jelenleg az imaházunk épületének javítása folyik, közel van a befejezéshez. Tavaly, augusztus utolsó napján az emeleti magán lakrész egyik szobájában tűz ütött ki, és megrongálódott az épület. Most egyúttal a lelkipásztori részt is felújítjuk.

Örülünk, hogy a közösségünkben több mint 25 kisgyermek van, vasárnapi iskolások, ami nem volt az utóbbi 25 évben, talán az utóbbi 30 évben sem. Vasárnap délelőtt három csoportban elmondják az aranymondatot, előadnak egy-két éneket, ezzel kezdődik az istentiszteletünk, amely nekünk igen főlemelő mozzanat.

– **És a többi magyar gyülekezet?**

– A legfrissebb esemény a tavaszi ifjúsági találkozó. New Yorkban kellett volna megtartsuk, épp az elmúlt hétvégén, a

munkálatok miatt erről le kellett mondanunk, s így vállalták el a szervezést a Los Angeles-i testvérek. Hiszem, hogy szépen és sok áldással zajlott a konferencia.

A Detroit-i gyülekezet: a múlt esztendőben ünnepelte fennállásának 100. évét, ott tartottuk a szövetség évközi gyűlését is. Az idei gyűlésünk Palm Bay-ban volt, amihez kapcsolódott a dr. Bíró László temetése. Ő egy rendkívüli személyiség és nagy érték volt, és marad is a szövetségünk részére, nyilván a hazaiaknak is; a 102. évét töltötte volna most június 2-án. Közel voltunk egymáshoz, nemcsak a szülőföld kapcsán, hanem lelkiületben is. A gyűlések alkalmával mindig ő látott vendégül, ezzel is éreztette, hogy ő 1934-'35-ben a nagytatámmal együtt dolgozott (nagytatám, Szabó László, az Erdélyi Konvenció elnöke volt akkor, Laci bácsi pedig az Ifjúsági Szövetség elnöke).

Tervezzük mi is, hogy július 3-5. között Rámában, a tábornyitáskor megemlékezünk a 400 éves baptista misszióról, aminek még lesz folytatása.

Az Alhambra-i testvérek a szerda esteken veszik sorra a baptista történetet. Hadd említsem az őszi ifjúsági találkozót is, ami Torontóban lesz, valószínű, hogy lelkipásztor-beiktatással egybekötve.

– **Mit üzen az olvasóknak?**

– Mivel a Szeretet olvasóihoz szól ez a kis beszélgetés, az Úr Jézus szavára emlékezem, aki az utolsó időkről többek között azt mondotta, hogy „a szeretet sokakban meghidegült”. Kívánom, hogy ez a kitétel az olvasóknak szem előtt legyen. A Szeretet lap pedig hadd ébresztgesse, serkentse az első szeretet tűzét.

A világban szorongat a gazdasági válság. Merítsünk hát naponta a szeretet forrásából, és az Úrral győzedelmesek leszünk. Megéri áldozatot is hozni, hogy a Krisztustól nyert szeretetet tovább adjuk: a családban, a közösségben, szövetségi szinten, sőt a társadalom is.

Örömmel mondhatom, hogy a Szeretet számai által szorosabbra fűzzük a kapcsolatot az itteni testvéreinkkel. Támogassák, olvassák és terjesszék a lapot.

Kívánok további jó előmenetelt!

Rip: Köszönjük szépen.

Kérdező: Szilágyi László

500 éve született Kálvin János

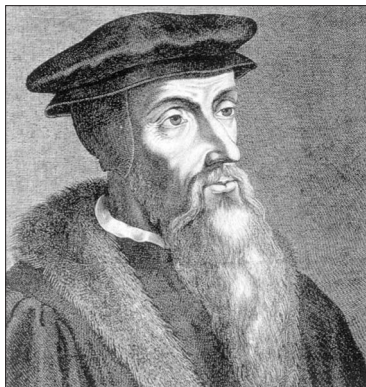
A genfi Promenade de Bastion-on kőbe faragott prédikáció, hatalmas emlékfal hirdeti a történelem Istenének szíveket és az egész világot megrengető erejét. Az éjszakai, gyér megvilágításban is jól olvasható a latin felirat: POST TENEBRAS LUX, azaz „Sötétség után világosság.”

Nem mértem meg a Reformáció emlékművek teljes hosszát, ezt Illyés Gyula költő már rég megtette: 143 lépés. Méregetés közben azon elmélkedett, hogy volna olyan-amilyen / Magyarság, ha nincs Kálvin? / Nem hiszem – vont le a következtetést (A reformáció genfi emlékműve előtt). Ha nincs Kálvin, talán Károlyi Gáspár sem lett volna a „nagy Biblia-óceán első magyar átrepülője” (Németh László), és nem jön létre költészetünk remekműve, a Psalterium Hungaricum sem; Kálvin nélkül nincs Bethlen Gábor, így nincs Erdély aranykora sem, nincs az anabaptisták betelepítése Alvincbe; nincs 1848 eszméje, és még annyi egyéb.

A reformátor alakja egy fél fejjel kiemelkedik az ötméteres Béza, Farel és Knox társaságából. Egy fél lépéssel előrébb áll, mint ők, kezei a megnyitott, szent Bibliát tartják. Kálvin nélkül nemcsak olyan-amilyen magyarság nem lenne, hanem a baptizmus, azon belül a magyar baptizmus sem lenne olyan, amilyen.

Ez év július 10-én éppen 500 esztendeje annak, hogy a franciaországi Noyonban megszületett Kálvin János. Édesapja püspöki titkárként azt szerette volna, ha fiából jól kereső pap válna, de később – talán az egyházvezetéssel támadt összetűzése miatt – úgy döntött, hogy az orleansi jogi akadémiára küldi.

1531-ben Kálvin visszatér korábbi tanulmányainak helyszínére, Párizsba,

ahol a humanista filozófia tanulmányozása mély hatást gyakorolt rá. Ebben az időszakban talál rá Isten kegyelmére: Mivel túlságosan csökönyösen hittem a pápista babonákban ahhoz, hogy könnyűszerrel kiszabadulhassak a mélységesen mély veremből, Isten hirtelen megtéréssel uralmába hajtotta és tanítható keret felé terelte elmémet, mely ifjonti koromhoz képest szokatlanul megszilárdult.

1533. november 1-én Nicolas Cop egyetemi tanévnyitó beszédét Kálvin szerkesztette meg. Az előadásban kifejtett, még kiforratlan reformatori eszmék miatt mindkettőjüknek el kellett hagyniuk Párizst. Kálvin elkezdett komolyabban foglalkozni a teológiával – úgy képzelte ugyanis, hogy szobatudósként könyveket írva lehet leginkább hasznos Isten szolgálatában.

Az 1536-ban Bázelen kiadott *Institutio Religionis Christianae* (A keresztyén vallás rendszere) című főművében összefoglalta a keresztyén teológiát, amelynek középpontjába az Isten mindenhatóságáról szóló bibliai tanítást állította. A könyvet a franciaországi protestánsok ellen erőszakosan fellépő I. Ferenc királynak szóló ajánlásával indította forradalmi útjára. Az Institutio végleges, bővített válto-

zatát 1559-ben adta ki.

1536-ban Strassburg felé tartva Kálvin egyetlen éjszakát szándékozott a reformáció útjára lépni Genfben eltölteni. Farel, a genfi reformátorok vezére ráerőltette, hogy a városban maradjon, és szervezze meg a református egyházat. Szigorúságát és vasfegyelmet követelő magatartását nagyon nehezen viselték a genfiiek, ezért 1538-ban száműzték a városból. Bázellebe ment, hogy folytassa tanulmányait és az írást, de Bucer kényszerítésére hamarosan Strassburgba került, ahol a menekült franciák kicsiny gyülekezetének pásztorává lett. Innen hívták ismét vissza Genfbe, 1541-ben. 1540 augusztusában Kálvin János egy anabaptista prédikátor özvegyét, *Idelette de Bure*-t veszi feleségül. E tény ismeretében egyes történészek próbálták kimutatni a genfi egyház és az anabaptista közösségek szervezete közötti összefüggéseket.

Kálvin szolgálata idején a város jelentős átalakulásokon ment át mind szervezeti, mind lelki értelemben. Knox, a skót reformátor mondta róla: *Itt található Krisztus legkövetesebb iskolája, az apostolok ideje óta nem volt ilyen a földön. Vallom, másutt is hallani Krisztus igaz hirdetését. De ilyen őszintén megújított magatartást és vallást sehol másutt nem láttam.*

A szinte emberfeletti szellemi munka, a kevés pihenés, a rendszertelen táplálkozás hamar felemésztette Kálvin amúgy is gyengélkedésre hajlamos szervezetét. **A tudós reformátor 1564. május 27-én hunyt el Genfben.**

Nagyságát a kor történelmének összefüggésében vizsgálva érthetjük meg igazán, akárcsak azon megnyilvánulásait, amiket ma is gyakran rónak fel neki a felszínes ítélezők.

Kálvin tanításai új arculatot adtak a tudományok, a művészetek, a politika, a gazdaság értelmezésének.

Teológiáját öt pontba foglalták össze követői, amelyeknek a lényege nagy vonalakban a következő:

- Az ember a bűneset következtében teljesen megromlott, képtelenné vált minden jóra.
- Isten az Ő jótetszéséből úgy döntött, hogy üdvösséget ajándékozik a kegyelem által megtérő bűnösöknek (predesztináció).
- Jézus Krisztus vére nem érvényes azokra, akik sohasem fognak megtérni.
- Isten üdvösségre való hívása hatékony azokra nézve, akik felé irányul.
- Az újjászületett embert Isten kegyelme őrzi hit által az üdvösségre.

A kálvinizmus öt pontja az üdvösségre jutás Isteni oldalát hangsúlyozza, de nem úgy, hogy kizárja az emberi felelősséget. E tanítások félreértelmezése sok értelmetlen vitát és feszültséget okozott a keresztyénségben belül, így oszlottak a baptisták is a történelem során a „generálisok” (kálvinisták) és a „partikulárisok” (arminianusok) csoportjára.

A prédikátorok fejedelme, C.H. Spurgeon a Tabernákulumot megnyitó prédikációjában kijelentette: Nem szégyenlem soha, hogy magamat kálvinistának valljam, de valóban Kálvin szerint való kálvinistának, nem az újabb elfajzott módúnak. Nem habozom magam baptistának nevezni; a

bemerítő medence itt van előttek világos bizonyosságul, hogy én Urunknak ezt a rendelkezését nem szégyenlem. De ha valaki tőlem hitvallásom után érdeklődik, akkor azt felelem: vallásom a Jézus Krisztus!

Letagadhatatlan történelmi tény, hogy Kálvinnak többek között a magyar baptizmus kialakulásában és fejlődésében is jelentős szerepe volt. Ezt a múlt század eleji kiadványainkból vett néhány idézetekben jól látható. Bondár Ferenc Kornya Mihály a románok között c. dolgozatában megjegyzi, hogy az első szalontai hívők mindnyájan a kálvinista egyházból kerültek a baptista közösségbe, de továbbra is őrizték és fontosnak tartották a kálvini tanításokat (...). Mindketten, Kornya és Tóth Mihály nagyon fontosnak tartották ezt a tanítást, mert valahányszor erről prédikáltak, mindig a hatása alatt voltak (1989. nov. 27., Gyula). Nem ő az egyetlen, aki ezt állítja Kornya Mihályról – az úttörő teológiai beállítottságáról több román nyelvű dolgozatban is szó esik.

Az első magyar baptista hitvallás (1905), ami Onckenék hamburgi hitvallásának fordítása, tagadhatatlanul kálvinista szemléletű. Az 5-ik cikkelyt idézem: „*Hisszük, hogy örök időktől fogva volt Istennek szabad, semmi kívülről levő által be nem folyásolt tetszése és határozott eltökélése, hogy a bűnösök megváltassanak. Ez okból, valamint már a világ alapjának megvetése előtt az istenség kinyomozhatatlan könyörülő szeretete által elhatározottatott, hogy a Jehova legyen emberré levése által a Megváltó, azonképpen az elkárhozott emberi nemzetség közül azon egyének, kiknek az idők folytán a megváltás tényleg sajátjokká váljék, az Atya által el is választottak, neveik az égben felíratottak, ők magok a Megváltó kezeibe adattak, mint az Ő tulajdon népe, mint nyájának juhait, kikért életét adni készen volt, mint öröksége, mint halálos küzdelmének zsákmánya s mint menyasszonya. Ezeknek adatott az örök élet a Krisztusban, s egyszersmind elrendeltettek azon eszközök, melyek őket a Krisztusban való hithez s az örök élethez juttassák. Istennek ezen rendelete változhatatlan és örök, úgy, hogy azok, akiket illet, az elválasztottak, a Krisztus kezeiből ki nem ragadtathatnak, sőt inkább Istennek ereje által a Krisztushoz való hitben és szeretetben megtartatnak, míglen dicsőségének örökös társai lesznek.*”

E hitvallásban mindenik mondatot igeversek gazdag felsorolásával támasztották alá. „...mi, baptisták, nagyobb joggal mondhatjuk magunkat kálvinistáknak, mert a mi egyházi berendezkedésünk gyakorlat dolgában teljesen azonos Kálvinnak genfi gyülekezeti berendezkedésével” –

A reformáció nemzetközi emlékműve Genfben

A Kálvin által alapított genfi akadémia

írja ifj. Bordás István, a Szövetség akkori főtitkára a Szeretet lap 1928. okt. 15-i számában (...). Hogy a baptista gyülekezetek legnagyobbbrészt a kálvinista reformátusokból alakulnak ki, abban leli magyarázatát, hogy a komoly kálvinista-református nemhogy ellentétet látna a baptizmus és Kálvin között, hanem a mai baptizmusban látja a gyakorlati kálvinizmust, kiegészítve az őskeresztyénség bibliai igazságával.

Varga Árpád írja, ugyancsak a Szeretetenben (1929. máj. 1.): „...a baptisták puritán életmódja, hitélete 90%-ban közelebb áll a nagy reformátusok bármelyikéhez, s különösen Kálvinhoz, mint a történelmi egyházak bármelyike (...). Ma épp a baptisták protestálnak a legjobban azon keresztyénekhez nem illő tettek, cselekedetek, életmódok ellen, ami ellen más egyebek régóta nem protestálnak.”

Az, hogy baptista énekeink inkább mély lelkiületű, hitvallásos énekek, mintsem megbomlott ritmusú, ismétlésekből álló „dicsőítő” zengemények, egyértelműen kálvinista örökség, akárcsak az, hogy imaházaink falait meghagyjuk a maguk puritán dísztelenségében. Istentiszteleteink központja az Ige olvasása és hirdetése, minden egyéb mozzanat ezt kiegészíti elő illetve mélyíti el. Ez is kálvinista örökség. Valljuk, hogy Isten szuverenitása és az ember felelőssége az üdvösség tekintetében egymástól elválaszthatatlan bibliai igazságok. Egyik vagy másik túlhangsúlyozása tévitanításhoz vezethet.

A mai magyar baptista közösség teológiai szempontból nem mondható egyértelműen kálvinistának, de nem mondható egyértelműen nem kálvinistának sem. Tagjai között vannak, akik vallják az öt pontot, és vannak olyanok is, akik vitába szállnának vele. A történelmi hagyományok és hitvallások ellenére így vannak ezzel más felekezetek is.

„Csak kérdezzétek meg saját magatokról: mi lett volna Európából és Amerikából, ha a tizenhatodik században fel nem tűnik hirtelen a kálvinizmus csillaga Nyugat Európa látóhatárán? Abban az esetben Spanyolország összetörte volna Németalföldet. Angliában és Skóciában a Stuartok megvalósították volna végzetes tervüket. Svájcban az elvtelenség szelleme diadalmaskodott volna... Az egész amerikai kontinens spanyol tulajdon marad.”

Folytatva Abraham Kuyper és Illyés Gyula gondolatait: Volna olyan-amilyen magyar baptizmus, ha nincs Kálvin? Nem hiszem. A kontinentális Európa baptista missziójának 400-ik és Kálvin János születésének 500-ik évfordulóján emeljünk az ég felé tiszta áldozatként égő, lángoló szívet (Kálvin választott jelképe a felemelt, lángoló szív volt)!

A megemlékezést készítette: **Kiss Lehel**

Egy nap az életemből ... leírva

Igen, leírva, hogy bárki olvashassa. Leírva úgy, mint egy már kifizetett adósság, mely nincs többé. Számomra minden nap kegyelem, amit kaptam Mennyei Atyámtól, melyekkel nem én rendelkezem, hanem ő irányítja minden napom. Minden eltelt nappal közelebb kerülök Atyámhoz, akit hiszem, hogy majd meglátok, amikor magához szólít, de addig is próbálom úgy eltölteni napjaimat, ahogyan ő akarja. Közúti villamosvezető vagyok a BKV Rt.-nél. Azon emberek közé tartozom, akik munkájukat örömmel végzik, mivel szeretek emberek közt lenni, közel 10 évig voltam egyházi gondnok. Megtapasztaltam, nem vagyunk egyformák, minden emberrel másképpen, más nyelven kell beszélni, eddig az Úr kegyelméből ez sikerült is. Van, aki elégedett, ezt tudtomra is hozza. Van, aki nem, és az is elmondja. Egyiket sem várom el, mégis néha mindkettőt megkapom. Én csak végzem a munkám, és az Urat csak arra kérem, hogy tudjam ezt mindenki számára jól végezni.

Hajnali 2 óra, az ébresztőóra jelzi, fel kel kelni, munkába kell menni. Az órát kikapcsolom a másik három órával együtt, melyeket biztonság miatt eltérő időpontokra állítottam be. 2 óra 45 perc, jön a szolgálati busz, mellyel ilyen korai órában munkába indulok. Nagy örömömre szolgál, hogy lekipásztorkom, ifj. László Gábor testvérem is velem jön, elfogadva korábbi kérésemet, elkísér a szolgálati járaton, hogy lássa, hol és milyen körülmények között dolgozom. Beérünk a munkahelyre.

A diszpécsernél lejelentkezem, átveszem a munka- és járműlapot, ezután jön a kocsiátvétel. Mindent leellenőrizve a járművön útnak indulunk, irány a Bécsi út végállomás. Ilyen korai órákban még kevés az utas, de minden megállóban megállok és ajtót nyitok, sőt mondom a megállókat. A végállomásra érve lejelentkezem, az indulási időben szabad jelzésre útnak indulok. Már több az utas, ébred a város. Nagyon szép az útvonal, ahogy az Árpád-hídon a Duna felett átjövünk. Jóleső érzés, hogy itt van velem a lekipásztorkom. Lát engem munka közben. Megérkezünk a valamikor Népstadionnak ismert megállóba, testvérem elbúcsúzik. Metróval és busszal hazautazik, hogy gyermekét iskolába vigye. Boldogan folytatom utamat, és tudom, bár lekipásztorkom nincs velem, de Uram itt van, és segít végezni munkámat. Mind több és több az utas. Sokan indulnak munkába, sok az olyan utas, akinek csak egy ébresztőórája van, az is későn ébresztette, és velem próbálna behozatni késését. Nem tudja, hogy időre és lámpajelzésekre indulok, nem beszélve a sebességkorlátozásokról. Nem könnyű a munkám, de amikor egy bizonyos kerekszámú kilométert elérek balesetmentesen, és a főnököm erről megemlékezik, akkor hála van a szívemben az Úr iránt, aki velem volt mindaddig. A nap folyamán végállomástól végállomásig vezetek, de nem unalmas, mivel mindig más-más kép tárul elé, mások az emberek, körülöttem a forgalom. Nagyon szép villamost vezetni. Kollegáim vidám, jókedvű embernek ismernek.

Ha néha kissé szomorúbb vagyok, feltűnik nekik. Sokan úgy ismerik a villamost, ahogy a költő leírja: „*álmában csenget egy kicsit*”. Ez jó, mert aki így ismeri, szereti is a villamost. Aki valakit vagy valamit szeret, annak nem csak elvárásai vannak, hanem tud elnéző is lenni. Egymásra utaltak vagyunk, szeressük egymást! A vonalon szembejövő kollegát köszöntjük, figyelünk egymásra. Ez azt jelenti, minden rendben, megy a forgalom, forgalomzavar esetén segítünk egymáson. Amikor a villamosra felülök, elmondhatom: sínen vagyok. Csak az a probléma, rajta kell maradnom, nem szabad kisiklanom, hogy ne okozzak forgalmi akadályt. Ha már elfogytak a körök, jön a leváltás ideje, hazautazva otthoni munkáimat végzem. Eljön az este, és lefekszem, hogy másnap kipihenten kezdhessem a napomat.

Az Úr kegyelméből ilyen egy napom, dióhéjban összefoglalva. Amikor reggel munkába megyek, szeretek korábban érkezni, hogy nyugodtan kezdhessem el a munkámat, legyen bőven időm átvenni a járművet. Ugyanezt gyakorlom imaházba érkezéskor is, hogy időt adjak magamnak felkészülni az Úr üzenetének meghallgatására. Főnökeim tudják, hogy hívó ember vagyok, ez nekem nem jelent hátrányt. Tudom, tőlem többet várnak el, de ez indokolt is. Ne szégyelljük bevallani munkahelyünkön, hogy hívók vagyunk! Az Úr megsegít minket, csak bízunk kell benne. Jó lenne, ha utasaim tudnák, hogy a villamos vezetője hívó ember, imádkozik azért, hogy ne történjen semmi baj. Sokszor megállóban állva, lámpára várva kisgyermek integet. Látom rajta, hogy boldog, mivel az összes-hajú vezető bácsi visszaintegetett neki. Jó lenne úgy vezetni a villamost, hogy tudjam, az utasok is imádkoznak.

14 éve vezetek villamost. Vágyam, hogy az Úr legyen velem, tudjam türelemmel, odaadóan végezni munkámat, ameddig ő engedi.

Szabó Gyula, Budapest - Rákosszabó

A Szeretet külföldi postázási listájában hosszú évekig levélírónk édesapjának a neve szerepelt. A lap iránti érdeklődést fia továbbviszi.

Szabó Gyula, hogy 60. születésnapja közeledik, a fenti bizonyoságtétel mellett életrajzát is elküldte. Ezek szerint Kémeren született, édesanyja

Kása Irma, édesapja Szabó András. (1962-ben édesanyja egy álmot látott és az Úr hívásának engedve családjával a baptista gyülekezethez csatlakozott.) 1966-ban költözött Nagyváradra, de a bemejtkezése Kémeren történt 1972-ben néhai Gergely Pál lp. által. A következő évben feleségül vette a szilágyperecseni Tötös Ibolyát. Két fiuk van, akik szintén hívó feleséget kaptak; két unoka is érkezett már a családjukba. 1989. július 30-a óta élnek Magyarországon. Levelében végül még a következőket írta: „*Ha az Úr megengedi, hogy elérjem, folyó év július 17-én töltöm a 60. éve-met. ...Bár küzdelem az élet, de nem csüggedünk el, mert tudjuk, az Úrnak még célja van velünk, csak mi engedjük, hogy felhasználjon minket.*”

TUDÓSÍTÁS SZÉRBŐL

A széri baptista imaházban belső felújítás folyik. Nagyon jó látni, mennyire eggyek a testvérek, és azt is, hogy a megterhelő munkából erejükhez mérten kiveszik részüket. Jelenleg a gyülekezetnek 23 bemeztett tagja van és 13 hozzátartozó (gyerekek). Volt olyan év is, amikor 90 tagja volt a gyülekezetnek, de a megélhetési gondok miatt sokan elköltöztek Szerből.

Nagyon hálások vagyunk azon testvérekért, akik szeretettel gondoltak az anyaggyülekezetre, és az imaház felújítását adományaikkal is támogatták és támogatják. Isten áldását kívánjuk az életükre. Kérjük azon testvéreket, akik velünk együtt-éreznek, imádkozzanak érettünk, hogy a felújított imaházban a lelki ház is épüljön, és a gyülekezet létszámában is szaporodjon.

Fekete Csaba körzeti lelkipásztor - Hadadnásdasi

Ének

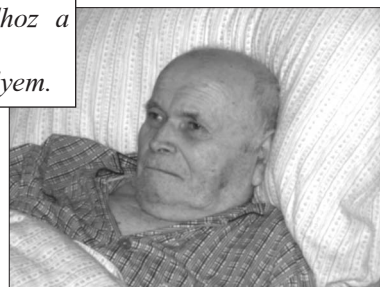
Örök ország vár reánk e lét után,
Jézus vére folyt ezért a Golgotán.
Benne hinni mily öröm, Őt követni e földön
Nála lenni a mennyben örökön.

Az Úr Jézus imádkozott érettünk,
Hogy mi tiszták, bűn nélküliek legyünk.
A próbában ad erőt, megmenti a szenvedőt,
El nem utasítja soha a kérőt.

Golgotai véres úton járkálok,
Súlyos, nehéz keresztet hordozok.
Panasz nélkül viselem, így tanított Mesterem,
Életemet szent kezébe leteszem.

Úr Jézusom légy hát nekem vezérem,
Hogy időmet csak Teveled tölthessem.
Földi életem bevégezem, vedd magadhoz a
lelkem,
Hogy majd egykor jobboldon legyen helyem.

A hadad-násdasi **id. Papp Ferenc**, egykori lupényi gyülekezetvezető és diakónus, majd pedig a násdasi gyülekezet diakónusa, április közepén töltötte be a 80. életévét, amiből 11-et ágyban, az utóbbi időben vakon töltött. Közvetlen hozzátartozóinak gondozásában, a gyülekezet szeretetében részesült. A fenti énekekre rezonál lelke. **V.G.**

ARANYMENYEGZŐ

Az Úr rendelte: „Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő” (3Móz 25:10).

Ennek alapján, Nagyváradon, május 2-án, **Körtevényesi József és Ilona** aranymenyegzőjük napján, hálás szívvel köszönték meg mennyei Atyáknak az eltelt 50 évnek áldásait gyermekeik, unokáik és dédunokájuk körében.

Az egymás iránt érzett, szeretettől áthatott hűségüket, az élet nehéz megpróbáltatásaiban kapott kitartást, az Úr népéhez való ragaszkodást, Isten kegyelmének tulajdonították. Kérték és kértük, hogy Megváltó Urunk a még hátralevő életüket szentelje meg az ő megtartó kegyelmével.

Ezt a családi, nem mindennapos együttlétet József unokájuk hegedűszóló-köszöntése tette még ünnepélyesebbé. **Megyesi József**

ÚJ TELEFONSZÁM

Bodor Sándor ny. lp. (Nagyvárad) májustól működő új és egyetlen telefonszáma: 0359 19 69 59.

Mozdulj és mozgósíts!

Az Erdélyi Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség beszámolója

Bevezetés

„Uram, te megtartod ígéreteidet, minket pedig megoltalmazol” (Zsolt 12:8). Nagy öröm volt megtapasztalni Isten oltalmát és az ígéreteihez való hűségét ahányszor csak ifjúsági alkalmakra gyűltünk össze.

A mi Istenünktől kapott áldásokat szeretnénk megosztani a Szeretet lap kedves olvasóival is, a 2009-es év eddigi fontosabb eseményeiről szóló rövid beszámolók formájában.

BaptiCup, Arad – április 18.

Ez egy különleges sportnap volt, amelyen 12 futballcsapat – legnagyobb gyülekezeteinket képviselve – találkozott megmérettetésre Aradon. Azonban ez a nap nem csak sportolásról szólt. Mindenek előtt a közös áhitatra került sor, ami megfelelő mederbe terelte fiatal labdarugóink lelkesedését. Részt vettek: Szabó László (EMaBISz elnöke) és dr. Vass Gergely (a helybeli gyülekezet lelkipásztora). A közös ebédet fórumbeszélgetés követte, amelyen az előbbi testvérek mellett részt vett Boros Gyula lelkipásztor is. Az építő beszélgetés után sor került a döntők lejátszására. A végeredmény a következő lett: első helyezést ért el a krasznai csapat, második a zilahi és harmadik az aradi csapat. A fiatalok játékát a sportszerűség jellemezte, magatartásuk mindvégig érett, hívő fiatalokhoz méltó volt!

Regionális fiúkonferencia, Bihar – április 25.

Különleges alkalom volt ez minden fiú számára, akik csak ott lehettek ezen az egynapos konferencián. Nagyon gazdag tanítás, fórumbeszélgetés és evangélizálás hangzott el. A konferencia témája: *Az igazi férfi* volt, aminek Isten szerinti

mércének kell lennie minden fiú számára.

Az áhítaton buzdított Szabó László és Deák Zsolt. A tanítást Mike Sámuel lelkipásztor tartotta. A fórumbeszélgetésen, amelyet Balla Frigyes testvérünk vezetett, minden feszültség hamar elszállt és jó volt látni a fiúkat, amint bátran előálltak kérdéseikkel.

Az ebédszünetben is jó és mély beszélgetésekre került sor. Kívánságunk és imatémánk, hogy Isten formáljon a fiúkból tetszése szerinti férfiakat! Köszönjük a helybeli lelkipásztor, Albert István Zsolt munkáját és lelkesedését.

Lányok-asszonyok konferenciája, Zilah – május 8-10.

Közel 400 leány és asszony vett részt ezen a nagyméretű konferencián, aminek mottója: Koronám: Királyom, „Szépségedet a király kívánja, mert ő a te Urad, borulj le előtte!” (Zsolt 45,12). Ez a konferencia sok szempontból különlegesnek bizonyult. A programot és a szolgáltatásokat lányok és asszonyok vezették, a konyhai és az adminisztrációs feladatok a férfiakra maradtak. A zilahi fiúk és férfiak ezzel is megerősítették, hogy mennyire fontos számukra a nőtestvérek lelki jóléte és ezért áldozatokat is képesek voltak meghozni. Meglepetésül egy 30 kilós tortát is készítettek, amiből mindenkinek jutott. Egy szép sálát is kapott minden nő.

A nőtestvérek csakis az Úrra és egymásra koncentrálnak, feltöltődve az áldásosnál áldásosabb üzenetekből, bizonyosságtevésekből, imabuzdításokból és énekekből. Sajnos, helyhiány miatt csak a négy fő szolgálattevőt említhetem meg: Bálint Ibolya: „Indiától Szerecsenországig”, Kovács Ildikó: „Szépséged a Király kívánja”, Borzási Márta: „Amilyen az anyja, olyan a lánya” (fórumbeszélgetés), Veress Anna: „Meghívó a királyi menyegzőre”.

Az Úr áldja meg az asszonyokat és a fiatal lányokat, hogy hadd dicsekedhessenek minden körülményben igazi koronájukkal, aki a Királyuk is egyben!

Regionális konferencia, Székelyudvarhely – május 8-10.

Az idén Udvarhelyen került megrendezésre a székelyföldi regionális konferencia *A Szeretet nyomában* mottóval. Olyan előadások hangoztak el, mint: *A fiatalok helye a gyülekezetben, társadalomban, A szeretet nyomában*. A fészekrakás, párvalasztás kérdéskörét is a szombati nap folyamán érintették. Az előadásokat és fórumbeszélgetéseket lelkipásztorok tartották: Győrfi Elek Tóbiás, Kiss Lehel,

Rabatin Gábor, Tóth Attila, Szabó László. Az ottani emberek szeretete példa értékű volt mindannyiunk számára. Tudom azt, hogy az isteni szeretet hiányában nem lett volna a konferencia sokak véleménye szerint ilyen „áldott jó”. A legnagyobb ajándék az volt, hogy a gyülekezet a megtérésnek, bűnökből való szabadulásnak volt a helyszíne. Szombat este vacsora után, a nagyterembe nem gondoltam volna, hogy Isten ennyire közel jön hozzám. Számomra és számunkra ez a konferencia az Istennel és egymással való találkozás helyét jelentette.

Beküldte: **Bántó Zoltán**, EMaBISz gazdasági titkár

Regionális konferencia, Kiskapus – május 15-17.

Harcra készen? – ez volt a konferencia kérdése, és emellett tündökölt Isten csodálatos ígérete: „Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz” (Jel 21:7). Hála a mi Urunknak, hogy többen is döntöttek Jézus Krisztus mellett és átálltak a győztes oldalára! Mindebben besegítettek az inspiráló előadások: Szabó László: *Az ellenség megismerése*, Székely Béla Dániel: *A fegyverzet felöltése*, Kis-Juhász Vilmos: *Együtt a győzelemért!* és Borzási Pál: *A győztes jutalma* című prédikációikkal. Számos lelkesítő buzdítást és biztóságtévést is meghallgathattunk.

Felejthetetlen marad számunkra Kiskapus földrajzi szépsége, amit szombat délután megcsodálhattunk sportolva, sétálva, számháborúzva. A konferencián tizenkettedikesek is részt vettek, akik megismerkedhettek a kolozsvári egyetemistákkal és betekintést nyerhettek az egyetemista életbe.

Hálások vagyunk Istennek az áldásokért, a fiatalokért és a kedves kiskapusi testvérekért, akik nagy áldozatot vállaltak, szolgálva ezáltal Isten és emberek felé.

Missziós kerékpártúra: „Kornya nyomában” Zilah-Diószeg, május 20-22.

400 éves a baptista világmiszió és mi is megemlékeztünk arról az emberről, akinek a legtöbbet köszönhet az erdélyi miszió:

Kornya Mihály testvérnek. Ezt a megemlékezést egy biciklitúra formájában tettük. Az indulópont Zilah volt, péntek délután és a végállomás Diószeg, vasárnap este. *Kornya nyomában* – ez volt a mottónk, és a jeligenk: „*Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik az Isten ígését hirdették nektek. Figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket*” (Zsid 13:7). Istentiszteletek voltak: Perecsenben (szolgáltak Kovács József és Kulcsár Sándor lp-ok.), Margittán (Horváth Ferenc lp.), Érszőlösön (Veress Efraim lp.) és Diószegen (Boros Gyula és Fazakas György lp-ok). A fent említett helyeken Kornya Mihály életéről és szolgálatáról Kiss Lehel tartott egy-egy előadást.

A túrázók Érszőlösön

Istené a dicsőség, hogy megőrzött bennünket a balesettől. Megajándékozott közelségével is, felbuzdított a misszióra és a mások felé való szolgálatra!

Tervezzük, hogy a túra mozzanatait egy kis könyvecskében összefoglaljuk, reményeink szerint a kiadvány két hónapon belül megjelenik.

Ez a hétvége minden résztvevőnek olyan nagy élmény volt, hogy biciklitúrát jövőre – máshol és más témával – szeretnénk újból megszervezni.

Befejezés

Amint olvashatták is a testvérek, sok áldásos eseményben volt részünk az esztendő első felében. Reméljük, hogy az Úr megajándékoz hasonló alkalmakkal az év második felében is. Az ifjúsági szövetség egyik mottója: **Mozdulj és mozgósíts!** Ezzel azt próbáljuk kifejezni, hogy az ifjú évek gyorsan eltelnek és meg kell ragadnunk az alkalmakat: hívni, vinni másokat is Krisztushoz!

Előttünk állnak a nyári táborozások, egy Ifi-fókusz tábor ifjúsági vezetőknek és munkásoknak, lesz „sósóró”, és regionális konferenciák. A részletes program az emabisz.ro honlapon olvasható. Imádkozunk, hogy Isten vezessen, és adjon tiszta látást az előttünk álló feladatok elvégzéséhez.

Kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak baptista fiataljainkért: 1) sokak életében jöjjön el a megtérés ideje, 2) legyünk mindannyian Lélekkel teljes emberek, akik felkészülnek az életre, és 3) miközben örömmel szolgálunk és hordozzuk közösségünk terheit formálódjunk érett gyülekezeti tagokká.

Köszönjük, hogy számíthatunk testvéreink imatámogatására!

Összeállította: **Deák Zsolt**, EMaBISz titkár

Hit és ismeret

„Amilyen az ismereted, olyan a hited” – ez egy általános szellemi szabály, és egyben a keresztyén élet alapszabálya.

Igaz ismeretből igaz hit, téves ismeretből tévhit fakad. Amennyire szilárd az ismeret, csak annyira lehet szilárd a hit is. Isten azt mondta népének: „Hallgass azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyekre tanítalak... hogy bemehessetek, és birtokba vehessétek azt a földet, amelyet atyáitok Istene, az Úr ad néktek” (5Móz 4,1).

Az, hogy milyen hittel és bizakodással tekintett a választott nép az ígért földjének elfoglalására, azon múltott, hogy mennyire ismerték Isten rendelkezéseit, és hogyan viszonyultak azokhoz. Minden hívő ember hite az ismeretere vezethető vissza. Minden hitközösséget, minden gyülekezetet, minden egyházat alapvetően az ismerete határoz meg. Nem lehetsz annál jobb hívő, mint amilyen jó, amennyire alapos az ismereted.

Egy hívő embernek mindig azt kell megvizsgálnia: Jól tudom-e a dolgokat? Helyes-e az ismeretem? A béreabeliekről azt mondja az Ige, hogy naponként tudakozták az Írásokat, hogy úgy vannak-e azok (ApCsel 17,11).

Olyan lesz az életed

A másik fontos szabály az előzőből fakad: amilyen a hited, olyan lesz az életed.

Ahogy hiszel, úgy élsz. Amit hiszel, azt akarod elérni és megvalósítani. Minden keresztyénnek annyit ér a hite, amennyi abból megvalósul a mindennapi életében. Ugyanakkor minden keresztyénnek az életútja úgy és arra vezet, amerre mutat a hite. Senkinek sem lehet kiteljesedettebb a hitélete, mint amekkora az Istenbe vetett hite.

A hit sohasem öncélú, az mindenkor az életet kell hogy munkálja. Hogy kinek mennyit ér a hite, azt az élete tanúsítja. A te hitvallásodat minden helyzetben és minden időben a te hitéleted fogja hitelesíteni vagy éppen megkérdőjelezni, attól függően, hogy mennyire látszik rajtad az, hogy te már Isten gyermeke, a menny polgára vagy. A hit sohasem a semmiből fakad, és soha nem a semmihez kötődik. Isten soha nem vár hitet ott, ahol még nincs semmilyen ismeret. Mert a hit mindig az ismeretre

épül, és úgy erősödik, ahogy az ismeret táplálja azt.

Honnan lesz ismeret?

Mindenkinek annyi az ismerete, amennyit meghall abból, amit Isten kijelent önmagáról. Amennyit meghallasz, megértesz, és amennyit elfogadsz Isten kinyilatkoztatásából, annyi lesz a te hitednek is az alapja. Ha szól hozzád Isten és kész vagy meghallani ígéreteit, ha ráhagyatkozol és bízol benne, akkor átélheted, hogy erős karja hordoz és megtart a veszélyben, úttalan utakon vezet, és célba érsz vele.

Ezek után már nem maradhat rejtve előtted az, hogy kicsoda és milyen Isten, a te Istened. Az apostollal együtt vallhatod: „Ézért is szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra” (2Tim 1,12).

Tehát a sorrend mindig ez: kinyilatkoztatás, ismeret, hit, és erre épül az élet, ebből fakad a keresztyén életvitel. Isten azt mondta népének, és ezt üzeni ma is minden gyermekének: „Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, amelyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiiddal és fiaidnak fiaival!” (5Móz 4,9)

A zsoltáros így fohászkodik az Úrhoz: „Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat! Mielőtt nyomorúságért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet” (Zsolt 119,66–67). A Római levélben azt mondja az Ige: „Változatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok mi az Isten akarata!” (Róm 12,2)

Akik a helyes ismeret útján járnak, azok

nem szegényülnek meg (Róm 10,11), de Krisztus ügyére és az ő hittestvéreikre sem hoznak szégyent, mert vallják az ige szavát: „Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak..., ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk” (2Kor 3,5–6).

Ez az alkalmasság elsősorban a Krisztusban való meggazdagodást és győzelmes hívő életet jelent. Erről azt mondja az Ige: „Mindenben meggazdagodtok őbenne, minden beszédben és minden ismeretben...” (1Kor 1,5–8) Mert „Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt...” (2Pt 1,3)

Ugyanakkor az igaz ismeret alkalmassá tesz a Krisztus napján való megállásra. Ugyanis aki egyszer megismerte a Szabadítót, és átélte bűnei bocsánatát, az az Úr közelségére vágyódik, a megszentelődés útján jár, és várja azt a napot, amikor az Úr magához veszi az övéit. Ahogyan Pál mondja a filippi gyülekezetnek: „Azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban bővüljön ismeretben és minden értelmességben; hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára” (Fil 1,9–11).

Vajon hogyan várhatnánk azt a napot, és hogyan készülhetnénk az előtte való megállásra, ha most, a kegyelem idején nem akarnánk olyannak ismerni, amilyennek kijelentette magát a kereszten minden embernek?

Hittel és teljes bizalommal építs mindarra, amit Isten neked is kijelentett magáról a Krisztus Jézusban! Kapaszkodj ígéreteibe, hagyatkozz Szentlelke vezetésére, és soha ne tekints vissza, hanem menj határozottan előre örök célod felé, a Krisztussal való dicső találkozásra! Tartsd szem előtt szüntelen: az Úr közel!

NYÁRI ISTVÁN *lp., Mo.*

(A *Fedetlen arccal* című könyv szerzőjének eme írása először a Békehírnök 2007. okt. 14-21. számában jelent meg.)

AKIK HAZAMENTEK

Június 3-án a biharpüspöki temetőben **id. Veress Sándor** testvér ravatala előtt álltunk meg. Teremtő Urunk 82 évet adott részére. A gyászistentiszteleten, a kápolnánál és a nyitott sírnál Megyesi József ny. lelkipásztor és Papp Dezső helyi lelkipásztor Isten vigasztaló igéjét Jn 15:26-27, 1Kor 15:55-58 alapján hirdették; a nagyváradi fűvőszeneke és a helyi gyülekezet énekkara szolgált Bokor Barnabás, Borbély Ferenc és Farkas Tibor vezetésével. A gyászoló családnak a Szentlélek vigasztalását kívánjuk. **M. J.**

Június 3-án szomorú, megtört szívvel kísértük utolsó földi útjára **Balázs Erzsébetet**, a Nagyvárad-Betlehem gyülekezet hűséges, imádkozó tagját. Ragaszkodó feleség és áldott édesanya volt, akinek a Teremtő 70 esztendő adta. A mélyen gyászoló család a költő szavaival búcsúzik: „A hant csak hült porát fedi / De emléke szívünkben él, / Hogy majd újra látjuk Őt, / Hitünk tanít, lelkünk remél.” **Balázs József**

Április hónapban két testvért temettünk az erdővidéki Vargyason. 10-én távozott e földi létből **Vásárhelyi István**, aki 72 évet kapott az Úrtól, 16 évesen merítkezett alá, azonban később élete végéig eltávolodott az Úrtól és a gyülekezettől. A gyászistentiszteleten, ami húsvét első napján volt Győrfi Elek Tóbiás lelkipásztor és Tóth Róbert teológiai hallgató szölte az evangéliumot.

Két hét elteltével, április 29-én szólította haza az Úr **Vásárhelyi János** testvérünket, 86 éves korában. Hívó családba született, 14-en voltak testvérek. Feleségével 55 évet éltek házasságban, 5 gyerekkel áldotta meg az Úr őket. Aktív, hűséges tagja volt a vargyasi gyülekezetnek egész életében. A gyászistentiszteleten Győrfi Elek Tóbiás lelkipásztor és Cséki Barna diakónus testvér hirdette a reménység igéit. Az Úr vigasztalja meg a családot, és tegye termékenyvé igéjét a hallgatók életében. **Andorkó Ferenc**

Április 9-én csendesen az Úrhoz költözött **Szilágyi Lajos** testvér, aki 80 évet kapott Teremtőjétől. Hirtelen jött a

betegsége, de a hazahívó szó nem találta készületlen.

Temetésén, a ravatalnál id. Szabó Jenő, a kolozsvári testvérgyülekezet vénje hirdetett igét a Jel 4:1 alapján.

Azt követően Boros Árpád szilágyballai református lelkész a Péld 17:17 és 27:10/c alapján szólt a jelenlevőkhöz.

Budai Lajos, a zilahi gyülekezet lelkipásztora megtérésre bátorította az egybegyűlteket (Jób 8:9, Jn 12:50).

Király Tibor helybeli lelkipásztor a 2Thessz 2:16-17/a alapján szólt a vigasztalás üzenetét.

A sírnál Főrizs Gyula Zsolt érdi lelkipásztor (Jn 14:1-6), és Kelemen Szabolcs (Jn 11:25-26) szolgált igei üzenettel. A szilágyballai gyülekezet énekkara és fűvőskara is szolgált alkalmi énekekkel.

Elköltözött testvérünk Szilágyballán született 1929-ben, hívó szülők első gyermekeként. 1955-ben házasságot kötött Főrizs Annával. Isten 4 gyermekkel áldotta meg őket, 7 unokával és 3 dédunokával. Életének végén, az utolsó héten nagyon legyengült és ágyban feküdt. Ez idő alatt egy jajszó sem hagyta el az ajkát, csendben, türelemmel várta a hazahívó szót.

Elköltözött testvérünkötől a találkozás boldog reményében búcsúznak: felesége, gyermekei, unokái, testvérei és a rokonság. Emléke szívünkben örökre élni fog! **F. K.**

Március 16-án kísértük utolsó útjára **Gáspár Antalnét**, aki 81 évet kapott az Úrtól. Testvérnőnk a rátoni gyülekezet tagja volt. Élete utolsó éveit betegségben töltötte. A vigasztalás igéit a háznál Bándi Sándor (Lk 21:25-36) és Borzási Pál lp.-ok hirdették. A temetőben Papp László lp. a Jób 19:23-27 igeversek alapján vigasztalta a gyászolókat. Az Úr áldja meg az elhangzott igét a hallgatók életében. A háznál és a temetőben a krasznai fűvőskar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a hátramaradt családnak és a hozzátartozók számára. **P. L.**

Április 14-én, 80 éves korában, hosszú gyengélkedés után mennyei Atyánk hazahívta **Kovács Erzsébet** poklostelki testvérnőnket. A vigasztalás igéjét Bodor Sándor a Mt 28:17-18, és Papp László a Jel 20:11-15 alapján hirdette. Úgy a háznál, mint a temetőben a körzetből összevont énekkar szolgált. Istenünk tegye áldottá minden hallgató szívében az ő igéjét és vigasztalja a hátramaradtakat. **P. L.**

HIBAJAVÍTÁS

A júniusi számban az újfői **id. Székely Árpád** temetéséről szóló tudósítást **Gedő József** írta Besztercéről.

„Amikor szeretetet sugárol, szeretetben részesülsz.
Amint tudatosan benned, hogy mindig eldöntheted,
bezárkózol vagy szeretetet sugárol,
máris kezdetét veszi gyógyulásod.”

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782, e-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Körzeti gyermektalálkozó Nagybányán

„Napsütötte nyári meleg, utazzunk el, mert most lehet” – énekeltük boldogan június 6-án, több mint száz gyermekkel együtt, a nagybányai imaházban, annak ellenére, hogy az ég odakünn felhős volt.

Izgalommal vártuk ezt az örömteli napot. Több gyülekezetből is összegyűltünk azért, hogy együtt dicsérjük az Urat, megismerjük a környékbeli gyermekeket, szót váltsunk a tanítókkal. Célunk meg valósult, imáink meghallgatásra találtak. Több mint 130-an gyűltünk össze Szatmárnémetiből és körzetéből, Hadadnádsról és körzetéből, Nagybányáról és a körzetből.

A reggeli áhítatot Kovács József lelkipásztor vezette. Azt tapasztaltuk, hogy a gyermekek is szívükön hordták ezt a napot és buzgón imádkoztak azért, hogy a bibliai ismereteiket gyakorlatba is tudják ültetni, és hogy az Úr Jézusról ne

csak elméletileg tudjanak dolgokat, hanem tapasztalják is meg, milyen vele járni, őt követni. Többen imádkoztak azért is, hogy jó időnk legyen, ami miatt egy kicsit aggódtunk, nehogy csapadék érje a gyermekeket, de mi kellett megcségyenüljünk, mert az Úr meghallgatta kérésüket és jó időt adott.

Dél előtt a nagybányai ásványtani múzeumot látogattuk meg. Nagyon szép és kizárólag Nagybánya környékéről származó ritka ásványok voltak kiállítva. Fantasztikus volt látni, hogy Isten milyen csodálatos dolgokat alkot – még a föld mélyében is. Mindezt szemlélve arra gondoltam, ha Isten ilyen szép dolgot formál a föld alatt, akkor az én életemből még csodásabbat hozhat ki, ha engedek neki.

A látogatás után finom ebéddel vártak minket az imaháznál, amit jó ízűen el is fogyasztottunk.

A találkozó egy tanításával folytatódott. Kovács Judit azt próbálta megértetni velünk, hogy mit jelent egy bűnnel teli világban tisztának megmaradni: „olyan, mint egy szemétkupac tetején élő fehér virág” – mondotta illusztrációként. A bibliai történetben Hofni és Fineás jól tudta, hogy mi helyes Isten szeme előtt, hiszen Isten házában nőttek fel, de mégis úgy éltek, hogy az emberekkel megutáltatták Isten házát. Ilyen környezetbe került a gyermek Sámuel, aki a szemétkupacon felnövekedő fehér virághoz hasonlítható. A tiszta, engedelmes, alázatos élet eredménye, hogy Isten az ő munkájában felhasználja, míg az engedetlen, züllött élet kárhozatba visz. Az aranymondásunkban arra kértük Istent, tisztítsa meg izsóppal, hogy legyünk tiszták és fehérebbek mint a hó (Zsolt 51, 9).

Együttlétünk utolsó felében kimentünk a városligetbe, ahol a jó időben a gyermekek különböző játékokban vettek részt. A ligetből visszatérve vetélkedővel zártuk a találkozót.

Hálásak vagyunk ezért a hasznos és áldott alkalomért, köszönjük a szervezők fáradozásait is. Isten oltalma kíséren gyermekeket és tanítókat egyaránt.

Kovács Rebeka, Nagybánya

